

Sygn. akt V GC 564/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu V Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący- SSR Marlena Brzozowska

Protokolant- stażysta J. T.

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2015 roku w Elblągu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) M. B., A. (...) Spółka Jawna w G.

przeciwko Agencja (...).C. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Agencja (...).C. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz powoda (...) M. B., A. (...) Spółka Jawna w G. kwotę 10 324,49 zł (dziesięć tysięcy trzysta dwadzieścia cztery złote czterdzieści dziewięć złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

-3 767,51 zł od dnia 09.03.2015 r. do dnia zapłaty;

-6 556,98 zł od dnia 12.03.2015 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2 934 zł (dwa tysiące dziewięćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

III. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powód (...) M. B., A. (...) Spółka Jawna w E. domagał się zasądzenia od pozwanej Agencji (...).C. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. kwoty do dnia zapłaty tytułem zapłaty za sprzedany pozwanej towar. Powód nadto domagał się zwrotu kosztów procesu.

Dnia 30.06.2015r. w sprawie V GNc 680/15 wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana spółka złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, nie kwestionując istnienia zadłużenia, ani jego wysokości. Pozwana wniosła natomiast o zawieszenie postępowania podnosząc, że w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ prowadzone jest postępowanie upadłościowe dotyczące pozwanej spółki, a wierzytelność powoda ujęta została przez pozwaną na liście wierzytelności stanowiącej załącznik do wniosku o ogłoszenie upadłości, co zdaniem pozwanej stanowi podstawę do zawieszenia postępowania, z uwagi na to, że wynik postępowania upadłościowego będzie miał wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy. Jako podstawę wniosku o zawieszenie postępowania pozwana wskazała zarówno art.177§1 k.p.c., jak i art.174§1pkt 4 k.p.c.

Sąd ustalił i zważył, co następuje

Okoliczności sprawy pozostawały niesporne. Powód w lutym 2015r. sprzedał pozwanej towar. W związku z częściowym zwrotem towaru na skutek reklamacji i wystawieniem faktury korygującej, oraz w związku z częściową zapłatą, do rozliczenia pozostała należność w kwocie 10.324,49 zł, która powinna być uregulowana przez pozwaną w następujących terminach: co do kwoty 3.767,51 zł dnia 9.03.2015r. oraz co do kwoty 6.556,98zł dnia 12.03.2015r. Niesporne jest to, że pozwana nie spełniała świadczenia pieniężnego i dokonała zapłaty zadłużenia. Pozwana okoliczności tych nie kwestionowała. Przeciwnie, potwierdziła istnienie zadłużenia podając, iż należność powoda została przez nią ujęta w wykazie wierzycieli dołączonych przez pozwaną do wniosku o ogłoszenie upadłości.

Wniosek pozwanej o zawieszenie postępowania w sprawie podlegał oddaleniu, albowiem nie zachodziły podstawy do zawieszenia postępowania.

Zgodnie z art. 174 § 1 pkt 4 k.p.c. Sąd zawiesza postępowanie z urzędu jeżeli postępowanie dotyczy masy upadłości i ogłoszono upadłość z możliwością zawarcia układu, a strona pozbawiona została prawa zarządu masą upadłości, albo ogłoszono upadłość obejmującą likwidację majątku strony. Z treści tego przepisu wynika, że podstawą zawieszenia jest ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu, gdy strona pozbawiona została prawa zarządu masą upadłości, albo ogłoszenie upadłości obejmującą likwidację majątku strony. Taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszej sprawie. Wbrew twierdzeniu pozwanej zawartemu w sprzeciwie, w następstwie wniosku pozwanej nie toczyło się bowiem przed Sądem Rejonowym Gdańsk-Północ postępowanie upadłościowe, lecz jedynie postępowanie w przedmiocie wniosku o ogłoszenie upadłości. Z informacji uzyskanej w tymże sądzie wynika zaś, że wniosek pozwanej (dłużnika) został oddalony postanowieniem z dnia 27.05.2015r., przy czym postanowienie to nie jest prawomocne, a akta przekazane zostały sądowi drugiej instancji z zażaleniem. Nie ma to jednak wpływu na podstawę zawieszenia postępowania w niniejszej sprawie, albowiem podstawą faktyczną uzasadniającą zawieszenie postępowania jest ogłoszenie upadłości strony postępowania, a nie samo wystąpienie przez dłużnika (bądź wierzyciela) z wnioskiem o ogłoszenie upadłości. Dopiero uwzględnienie wniosku i ogłoszenie upadłości, gdy przedmiotem postępowania sądowego jest roszczenie podlegające zgłoszeniu do masy upadłości, na podstawie powołanego wyżej przepisu postępowanie w sprawie należy zawiesić, i wówczas wierzyciel jest uprawniony zgłosić swoje roszczenie sędziemu-komisarzowi poprzez zgłoszenie wierzytelności. Sędzia komisarz zaś dokonuje oceny zasadności roszczenia i umieszcza wierzytelności na liście wierzytelności. Pozwana jednak nie przedstawiła postanowienia sądu uwzględniającego wniosek o ogłoszenie upadłości pozwanej spółki.

Wbrew twierdzeniu pozwanej nie zachodziły również podstawy do zawieszenia postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli rozstrzygnięcie sprawy zależy od wyniku innego toczącego się postępowania cywilnego. Przyczyny zawieszenia postępowania wymienione w art. 177 § 1 należą do dwóch różnych kategorii. W pkt 1-4 przewidziano zawieszenie postępowania z powodu jego zależności prejudycjalnej od wyniku innego postępowania cywilnego, administracyjnego lub karnego. Zależność prejudycjalna postępowania cywilnego od wyniku innego postępowania (cywilnego, administracyjnego, karnego lub dyscyplinarnego) występuje wtedy, gdy kwestia będąca lub mająca być przedmiotem innego postępowania (prejudycjalnego) stanowi element podstawy faktycznej rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu cywilnym. Charakter relacji zachodzącej pomiędzy zagadnieniem prejudycjalnym oraz przedmiotem postępowania cywilnego jest taki, że bez uprzedniego rozstrzygnięcia kwestii prejudycjalnej niemożliwe jest rozstrzygnięcie sprawy w toczącym się postępowaniu. Fakultatywność zawieszenia postępowania i jego uzależnienie od celowości nie może oznaczać dowolności sądu w ocenie, czy zachodzą przesłanki zawieszenia postępowania w konkretnym przypadku (tak S. Dmowski (w opracowaniu J. Kolakowskiego) (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 1, red. K. Piasecki, s. 895, z powołaniem się na orzeczenie SN z dnia 14 października 1980 r., IV PZ 62/80, niepubl.). Taka zależność nie występuje w niniejszej sprawie. Rozpoznania sprawy o zapłatę nie zależy od wyniku postępowania w przedmiocie wniosku o ogłoszenie upadłości. Nie jest to istotne, ale należy przypomnieć, że jak wynika z uzasadnienia sprzeciwu pozwana wierzytelność powoda ujął w wykazie wierzytelności przedłożonym sądowi wraz z wnioskiem o ogłoszenie upadłości.

Roszczenie powoda oparte jest na przepisach dot. umowy sprzedaży i wynika z obowiązku zapłaty sprzedającemu przez kupującego ceny za towar będący przedmiotem umowy sprzedaży /art. 535 k.c./. Umowa sprzedaży jest

umową o charakterze odpłatnym. Odpowiednikiem świadczenia sprzedawcy jest obowiązek zapłaty przez kupującego umówionej ceny, którą jest ustalona przez strony i wyrażona w pieniądzu wartość rzeczy lub prawa będących przedmiotem umowy.

Pozwana nie przedstawiła żadnych argumentów, ani dowodów, w oparciu o które żądanie powoda można by uznać za nienależne. Nie kwestionowała wartości towaru, wysokości należności, ani terminów płatności. Zgłoszony przez pozwaną wniosek został oddalony z uwagi na brak podstaw do zawieszenia postępowania.

W tej sytuacji w świetle dowodów przedstawionych przez powoda i okoliczności niespornych należało uznać, że skoro powód wykonał obowiązek wynikający z umowy sprzedaży i przeniósł na pozwaną jako kupującą własność rzeczy, pozwana jako kupująca ma obowiązek zapłaty ceny sprzedaży (art. 535 k.c.). Nie dokonanie zapłaty w umówionym terminie skutkuje tym, że powód uprawniony jest domagać się zapłaty umówionej ceny na drodze sądowej. Pozwana nie kwestionowała braku zapłaty, nie podnosiła, aby obowiązek zapłaty ceny wygasł.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 535 k.c., art.481§1k.p.c. należało orzec, jak w sentencji wyroku. Rozstrzygnięcie o kosztach oparto o przepis art. 98 §1-3 k.p.c., art.99 k.p.c., art.108§1 k.p.c. oraz §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1349). Na koszty powoda składa się opłata od pozwu (517zł), wynagrodzenie pełnomocnika (2.400,00 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). Na podstawie art. 333§1 pkt 2 i §2 k.p.c. wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności, albowiem zgodnie z art. 333 § pkt 2 k.p.c. sąd z urzędu nada wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza roszczenie uznane przez pozwanego, zaś zgodnie z §2 tego przepisu Sąd może nadać wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności m.in. wówczas, jeżeli zasądza należność z dokumentu prywatnego, którego prawdziwość nie została zaprzeczona. Obie te okoliczności miały miejsce w niniejszej sprawie. Pozwana uznała roszczenie potwierdzając, że uwzględniła wierzytelności powoda w wykazie wierzytelności, również nie kwestionowała dokumentów prywatnych złożonych przez powoda wraz z pozwem, tj. faktur, dowodu wpłaty, które potwierdzają istnienie należności i jej wysokość.